

117
D. IVSTVS CHRISTI. LVD.
DE SCHELLWITZ

16

1784,4

H. T.

IVRISCONSULTORVM ORDINIS DECANVS

SOLEMNIA INAUGVRALIA

PRAENOBILSSIMI CANDIDATI

FRANCISCI WILHELMI
FRIDERICI

SAX. ELECT.

INDICIT

ET

DE DOMINORVM TERRITORIALIVM IVRE LIT.
TERAS VITALITHI CONCEDENDI

BREVITER EXPONIT

P. 277.

I E N A E
LITTERIS STRANCKMANNIANIS

INSTITUT CHRISTIANUM
DE GYMNASIO

ANNO 1773

COLLEGIUM WILHELMINUM

FRANZ GREGOR WILHELM
FRIBERGER

INSTITUTUM THEOLOGICUM
ANNO 1773

§. I.

quod in Germania passim obtinet, ius *litteras alimoniales*, vulgo *Panisbriefe*, *Brodtbodye* siue *Fressbriefe* a) concedendi, generatim in eo consistit, quod monasterio cuidam persona quaedam laica eum in finem praesentari possit, ut illi ad dies vitae omnia ad vitam sustentandam necessaria porrigi debeant b).

A 2

§. II.

a) Ita hae litterae v. c. in concluso consilii imperialis aulici de 5 Sept. 1550. in perill. 10. IAC. de MOSER. *Abhandl. verschiedener Rechtsmaterien 5 Stück. 6 Abh. pag. 186.* obvio nominantur.

b) b. 10. VLR. L. B. de CRAMER *obs. iur. univ. Tom. V. obs. 1358. p. 347.*

§. II.

Ius nostrum pro diuersitate eorum, quibus illud in imperio Romano Germanico competit, in *caesareum* et *territoriale* diuiditur c). Illud a Caesarea Maiestate in coenobiis d), quorum intuitu observantiam prae se habet e), exerceri potest, quoties ad eiusdem praesentationem a tali coenobio huc usque sustentatus diem supremum obiit. Hoc nonnullis imperii ordinibus in quibusdam sibi subiectis monasteriis debetur. De priore iuris nostri specie plures egregii Icti f) praeclare scripserunt, at de po-

c) Quibus duabus iuris nostri speciebus tertiam, nempe ius S. R. I. vicariorum litteras hypostaticas dandi, addere superfluum esse puto. Nam, etiamsi cuilibet S. R. I. prouisorum tunc, si durante administratione sua in monasterio aliquo, ad quod Imperatori litteras vitalitii dirigere licet, ibidem ad praesentationem caesaream sustentatus moritur, potestas aliquem in defuncti locum surrogandi negari non posset *), tamen ista vicariorum facultas pro peculiari aliqua iuris nostri specie habenda non esset, dum S. R. I. vicarii propria iura non habent, sed, quamdiu imperio praesunt, imperatoris iura modo exercent.

*) De hac quaestione conferri possunt ill. SCHNEIDT *historisch. und rechtl. Abhandl. von den sogenannten Ley - Herrn - Pfründen oder Panisbriefen*, quam IO. VLR. L. B. de CRAMER loc. all. recudi curavit, §. 27. pag. 363. sq. et IO. GEORG. REINHARD. *meditat. de iure Prim. pum Germanias, cum primis Saxoniae, circa sacra ante tempora reformationis exercito* (Hal. Magd. a. 1717.) cap. 4. §. II. p. 247.

d) Cum haud ita pridem ad nonnulla coenobia mediata caesariae litterae alimoniales mitterentur, vetus controuersia, an Caesariae Maiestate hoc liceret? recruduit, et saltem potentiores imperii ordines monasteriis suis mediatis hoc onus imponi posse, acriter negarunt. Vid. ill. IO. AVG. REVSS *Teutsche Staatskanzley* Tom. II. pag. 190. sq. et pag. 228. sq. Tom. V. pag. 2 sq.

e) ill. IO. AVG. REVSS loc. all. Tom. II. p. 202. sq.

f) Ante omnia nominari meretur Viri perill. IO. IAC. de MOSER *disseratio von dem Recht der R. Kaiser Panisbriefe auf die Stifter und Clöster*

5

steriore non aequae, quia modo perpauci in Spho seq. nominandi Icti et Historici incidenter et brevissimis tantum illius mentionem fecerunt. Quae cum ita sint, iam de ultima iuris nostri speciem breviter agere constitui.

§. III.

Completam consignationem omnium monasteriorum mediatorum, quae emeritis Domini territorialis officialibus praebendam conuentualem ad dies vitae conferre tenentur, aequus rerum aestimator non expectabit, dum talis catalogus ob subsidiorum defectum, nostra ad minimum aetate, a nemine perfici potest, atque nullam utilitatem praestat. Ne interim praesens argumentum plane obsolescis accenseatur, quaedam catholica et evangelica territoria nominabo, quorum Domini territoriales hoc ius olim exercebant, et partim adhuc exercent. In Bauaria, teste *perill. L. B. de KREITTMAYER g*), litterae alimoniales certa ratione conuersis

A 3

dari

*Clöster im H. R. Reich zu ertheilen in miscell. iuridico-hist. pag. 1. sq. quae deinde integra fere cum quibusdam mutationibus Eiusd. Teutsch. Staatsrecht. Tom. III. pag. 415 sq. inserta est, atque Tract. von den Kaiserl. Regierungs-Rechten und Pflichten Cap. 16. §. 101. pag. 15 sq., quibus duae commentationes iam supra in not. a) et *) allegatae addi debent. Multo post de hoc argumento scriptum prodit, cuius titulus ita se habet: Das Recht Brodt- oder Panisbriefe zu geben, ob solches auch bey evangelischen mittelbaren Stiftern Statt habe untersucht von D. HEINR. AARON SPITTLER 1783. 4. Hanc commentationem paulo post alia secuta est sub intercriptione: Essai sur les oblats, sur les moines. Lais, sur les lettres de pain par un Icti de Baviere, a Munich 1783. 8. III. 10. AVG. REVSS loc. all. Tom. V. non solum posterius scriptum integrum et prioris aliquam partem pag. 19 sq. dedit, sed etiam contra SPITTLERI commentationem pag. 9 sq. varia egregie monuit.*

g) ad cod. civ. Bauar. pag. 2074. Cum praec'arum istud opus nostris in regionibus rarissimum sit, verba praestantissimi huius Icti apponere

dari solent. Monasterium DENKENDORF in Ducatu Württembergico iam in seculo decimo sexto emeritis Ducis officialibus et speciatim

nere non dubito, quae ita se habent: *Die Landesherrschaften pflegen, ad exemplum Augustissimi, an ihre untergebene Clüster ebenfalls solche Brod- oder Pensions-Briefe für alte ausgediente Hof und mittellose Leute zu ertheilen; welches iedoch hier zu Lande nur noch mit armen Conuertiten zu geschehen pfleget, wan sie genügsame Proben von ihrer wahren Conuersion zu Tage legen, und sich in loco conuersionis auf andere ehrliche Weise nicht zu ernähren vermögen.* Vir perill. itaque de eo, an Serenissimi Electores a monasteriis suis tale quid iure perfecto exigere queant? nihil dixit. Vaicum mihi notum diploma victalitiu Bauaricum, quod Wilhelmus et Ludouicus fratres ad Abbatiam Benedicto-Buranam (Benedict-Bayern) Ordinis S. Benedicti a 1514 emiserunt et in MÖNVM. BOIC. Vol. VII. sub num. 125 pag. 218 sq. extat, merum precarium continet. Cum praestantissimum illud opus non in omnium manibus sit, et huius generis documenta rarissime occurrant, dictum diploma iam integrum dabo. *Von Gottes Gnaden Wilhelm und Ludwig Gebrüder, Herzogen in Obern und Niederbayrn etc. unsern Grus zu vor; würdiger in Gott lieber Getreuer. Euer schriftlich Antwortt uns von wegen des Bestands oder Gerechtigkeit, so weilandt der hochgeboren Fürst unser lieber Vetter Herzog Wolfgang in Bairn seliger mit einer Segen an dem Walhen/see gehabt hat, und wir nach seinem Absterben nunmalen bis auf Liechtmessen schirsten auch ze haben fürgenommen, haben wir irer Inhalt vernomen. Und wieuol wir müchten bewegt worden sein, abeuern Handlung, das ir also ze Stund an nach gedachts unsers Veters Absterben unnersucht Unser unterstanden habt, uns unseren werenden Bestands auf Liechtmessen, wie obset, zu entsetzen, Misfallen ze nemen, und solchen Bestand nit nachzugeben, noch dann von Gnaden wegen, damit wir euch und unserm Gozhaus Peurn genaigt sein, wellen wir die Sachen güttlich nachgeben, und des Bestands absteen, also, das ir gemelten See unsernhalb von angeregt Bestands wegen ungeengt, und ungeirrt zu euer und des Goitshaus Noiturst wolprauchen möget. Doch so ist unser bettlich Begere an euch, das ir gegen solcher unserer Nachgebung und Absteecung ainen Knecht, Martein genannt, so in gedachts unsers Veters Herzog Wolfgangs Marschal gewesen, und euch, auch dem Gozhaus noch wol nützlich und zu geprauchen ist, uns zu Gevalen aufnemet, und ime sein Leben,*

ciatim GEORGIO AB OW victum et amicum praebuit h). Nec in Thuringia nostra hoc ius ignotum fuit i).

§. IV.

Si territorii Dominus a monasterio quodam sibi subiecto pro persona quadam laica ab ipso praesentata panem laicalem iure perfecto possit, et hoc, Domino suo ius illud competere negat, mea quidem sententia, docere tenetur, quod ius, de quo iam sermo est, per expressam concessionem a coenobio legitime factam aut obseruantiam rite comparatam acquisiuerit. Quod Dominus territorialis, qui tale fundamentum sufficienter probauit, fundatam intentionem habeat, dubio caret.

§. V.

Cum homines, et praesertim clerici, noua onera non facile suscipiant, non immerito quaeris, quam ex ratione unum al-

Lebenslang die Pfründe gebet. Das wollen wir gegen euch mit Gnaden gedencken. Schicken euch darauf den Knecht hiemit zu, der sein Cost noch wol verdienen mag. Dat. München an Freitag vor Oswaldi anno etc. decimo quarto. Commissio in Consilio H. Rembold SS. A.

h) ill. CHRISTIAN. FRID. SATTLER, *Geschichte des Herzogthums Württemberg unter der Regier. der Herzogen Tom. IV. Abchnitt 5. §. 17. pag. 31.*

i) IO. GEORG. REINHARD, loc. all. pag. 249. adducit litteras, quas Wilhelmus Dux d d, Wymar Sont. Oculi MDCCCCL. ad Praepositum et Abbatissam monasterii Ober-Wymar dedit, et in quibus illis permittit, *dass sie Hanns Waskern und seiner ehlichen Wirthin eyne Pfrunde zu jrer beider libe und lebetage zu versorgen ver schreiben mögen.* Quod hoc documentum nonnulla singularia contineat, vel me non monente, omnes vident,

alterumque mediatum monasterium territorii Domino concesserit ius, de quo iam disputatur. Iurium et historiae patriae peritis probabilis responsio non erit difficilis. (Constat nempe inter illos, quod multi imperii ordines variis titulis in coenobiis nonnullis *ius metatorum*, aut *hospitaturae*, *Ablager*, *Herberge* siue *Herbergae*, et, quod coniunctum est, *Albergariae*, siue *Albergiae*, die *Atzung*, iam dudum acquisiverint *k*). Praeterea non solum monasteria quaedam Dominorum territorialium venatoribus, equis, aibus et canibus *Albergariam* praestare debuerunt *l*), sed etiam culinae dominicae ex largis coenobiorum redditibus in nonnullis prouinciis diuersis titulis varia obuenerunt emolumenta *m*). Quanam ratione accidere potuerit, ut monasteria intuitu unius vel alterius horum iurium onus personam quamdam laicam a Domino suo praesentatam ad dies vitae alendi receperint, diligentes veterum monumentorum lectores facili negotio intelligunt. Forte enim interdum Dominus territorii a coenobio quodam prouinciae suae ob evidentem utriusque partis utilitatem sine ulla difficultate obtinuit, ut loco frequentis unius alteriusue horum iurium exercitii tale onus susciperet atque eidem modicum huiusmodi iurium usum, qui forte simul accuratius determinabatur, relinqueret. Non minus probabile est, quod con-

k) Pro more suo, hoc est egregie, de hoc argumento egit b. CHRISTIAN. GOTTLIEB BYDER in comment. de praestationibus monasteriorum Dominis territorii, vicinis, aliisque faciendis, quae in amoentat. iur. publici sub num 4. pag. 60. sq. inuenitur, cap. 2. §. 5. pag. 89. sq. Add. IO. GEORGII SCHERZII glossarium germanicum medi aevi sub voce: *Herberg* pag. 633, ubi modo perpaucum hoc argumentum illustrantia deprehendis.

l) b. BYDER, loc. all. pag. 96. in f. sq.

m) IDEM loc. all. §. 6. pag. 99. sqq.

controuersiae super antea nominatis iuribus partim ob pactorum antiquiorum obscuritatem, partim ob priscarum consuetudinem incertitudinem, partim quoque ob officialium Domini territorialis proteruiam saepius ortae per modum transactionis ea ratione compositae sint, vt territorii Domino inter alia commoda ius monasterio bene de re publica meritum, sed egenum et senio confectum famulum ad praebendam conuentualem praesentandi expresse concederetur.

§. VI.

Quae in §pho praeced. exposui, pertinent quoque ad monasteria, in quibus ius, de quo iam agitur, per observantiam introductum est. Facile enim fieri potuit, ut coenobia oneribus in §pho anteced. nominatis in totum siue pro parte obnoxia unice illorum intuitu mandatis Principis, cuidam ad se misso officiali alimenta suppeditandi, paruerint.

§. VII.

Silentio praetereundum non est, quod b. Io. GEORG. REINHARD ⁿ⁾ in alia omnia iuerit. Tribuit nempe egregius hic Ictus ^{is}, de quo iam sermo instituitur, omnibus S. R. I. statibus, quia caelestem ius litteras hypostaticas dandi, Imperatori, prout ex eiusdem diplomatibus vitalitii pateret, tanquam supremo ecclesiae aduocato, competeret, adeoque aduocatia ecclesiastica verum illius iuris fundamentum constitueret, haec autem imperii ordinibus negari non posset. Est quidem haec opinio valde speciosa, at ex

B

iis,

ⁿ⁾ loc. all. p. 246.

iis, quae in §phis seqq. disputabo, satis superque, ut spero, apparebit, quod illa solido fundamento plane destituta sit.

§. VIII.

Negari nequit, quod in nonnullis caesareis diplomatis vinctalium hoc ius Imperatori, tanquam supremo ecclesiae aduocato, vindicetur o), et plures praeclari Icti idem statuunt p). Ista autem diplomata id, quod inde deduci vult, quod nempe Caesarea Maiestas istud ius ex adducta ratione exerceat, non probant. Nam in cancellariis imperii et praepriis aulica ab antiquissimis inde temporibus ad hunc usque diem haud raro documentis, praecipue in causis gratiae, variae aperte erroneae nec non cum legibus ac constitutione imperii e diametro pugnantibus clausulae insertae sunt q). Quamobrem illi, qui in causis reseruat caesarea concernentibus pro Imperatore aliquid probare vult, ad huiusmodi clausulas confugere non licet, sed eundem alia fortiora probandi media conquirere oportet. Accedit, quod Caroli V. consilium aulicum, deinde consilium imperiale aulicum dictum, caesareum ius literas

d) ill. SCHNEIDT, loc. all. Sect. 3 §. 13. pag. 357. bene obseruauit 1) quod antiquissimae litterae hypostaticae Caroli IV. merum precarium contineant, 2) quod Carolus V. ius tales litteras dandi ex suprema aduocatia ecclesiastica, imperio ciuili, Kaiserl. Oberkeit) obseruantia antiqua et laudabili consuetudine deduxerit, et 3) Caroli V. successores unice in obseruantia se fundauerint. Mihi insitans haec officialium cancellariae imperialis aulicae philosophis per se et imprimis tunc, si principia consilii aulici in §pho commemorata perpendo, admodum suspecta est.

p) Vid. v. c. ill. SCHNEIDT, loc. all. §. 21. lq. pag. 361.

q) perill. Io. IAC. de MOSER *Teutsch. Staatsr.* Tom. IV. pag. 284. et *Tafl. von den Kaiserl. Reg. Rechten und Pflichten* cap. 16. §. 117, pag. 531, lq.

teras alimoniales concedendi semper ex observantia deriuauerit, ad illud vero fundamentum, quod cancellariae imperialis aulicae ministri sub eodem Imperatore huiusmodi documentis inferere non dubitauerunt, numquam prouocauerit r). Non merentur itaque assensum, qui hoc ius Imperatori, tanquam summo ecclesiae aduocato, vindicant, adeoque verum illius fundamentum in aduocacia ecclesiastica caesarea ponunt.

§. IX.

Sed, quamuis haec omnia ita se habeant, tamen non immerito quaeritur, anne protectio ecclesiastica, quae statibus imperii negari non potest s), idoneum iuris nostri fundamentum constituat? Mihi neganda esse videtur quaestio. Haec enim aduocacia ecclesiastica, quae ab imperii ordinibus territorii iure exercetur, et striete *sublimis* vocatur, generatim modo denotat ius Principis braichio seculari protegendi ecclesiam eiusque bona t). Minime igitur ex insigni hocce iure, quod illastrem omnino superioritatis territorialis partem efficit, libera de rebus bonorum ecclesiae disponendi et in specie aliquam illorum partem contra fundatorum intentionem personis laicis alimentorum loco assignandi potestas deduci potest.

B 2

§. X.

- r) Egrege hoc ex conclusis consilii aulici deduxit perill. IO. IAC. MOSER, in responso ad interrogationem plurium immediatorum praetorium collegii Sueuici a. 1781. exarsto, quod ill. O. AVG. REVS. loc. cit. Tom. II. pag. 197. sq. exhibuit, pag. 2. g. 17.
- s) perill. IO. HENR. CHRISTIAN. de SELCHOW *elem. iur. publ.* §. 1432. pag. 443. DIET. HERM. KEMMERICH. *introd. ad ius publ. imp. R. G.* Tom. II. Lib. VII. Cap. IV. §. 24. p. 140.
- t) Vir. Perill. de SELCHOW loc. cit. WILH. FRID. v. d. KNESBECK *diff. mag. de aduocatis et iure magri aduocati in Ducatu Celesensi f. Luneburgico* (Gött. 1757) in Viri perill. SELCHOW *elect. iur. german. publ. et priuat.* Sect. I. §. 6. pag. 547.

§. X.

In diiudicanda iuris nostri qualitate ante omnia ad ea, quae tunc, cum monasterium illud territorii Domino concessit, de eiusdem, indole simul definita sunt, aut quae obseruantia secum fert, respiciendum est. Nam, quae ex duobus hisce fontibus erui possunt, principia, prout inter omnes constat, praecipuae sunt normae iurium, quae ex concessione cuiusdam expressa aut iusta obseruantia deriuantur. At haec regula sine dubio exceptionem patitur, si vna alteraue quaestio de iuris nostri qualitate nec per coenobii concessionem, nec per obseruantiam determinata est. Tali in casu Dominus territorialis in exercendo hoc suo iure regulas quoad ius caesaricum litteras alimoniales concedendi per usum legitime introductas obseruare tenetur, dum hoc territorii Dominorum ius ad imitationem iuris caesarei introductum est *u*), ideoque in dubio alia praesumptio capi nequit, quam quod Domini territoriales huius iuris intuitu illis principiis, quae Imperator agnoscit, se submittere voluerint.

§. XI.

Constitueram quidem adhuc quasdam iuris nostri qualitatem concernentes quaestiones pertractare et praecipue de eo, an hoc ius ad prochorophia aliasque huiusmodi pias foundationes v. c. Brüderrhäuser extendi queat, an foeminae talis gratiae participes fieri possint, et an tali diplomate praedito alimentorum loco pecuniam poscere liceat? breuiter agere, at ob temporis penuriam et sufficientis spatii defectum consilium mutare cogor. Potius ad id me accingo, quod mihi potissimum incumbit, ut nempe indicem solemnia inauguralia

PRÆNOBILISSIMI SVMMORVM IN IVRE HONORVM CANDIDATI

FRANCISCI WILHELMI FRIDERICI
ADVOCATI SAX. ELECT. ATQVE IVDICIORVM
IN THALLWITZ, STRELLEN etc. DIRECTORIS

simulque ea, quae ad vitae studiorumque rationem laude dignissimi Candidati spectant, eiusdem verbis exponam, quae ita se habent.

u) perill. et excell. L. B. DE KRATIERMAYR loc. all.

Ego

Ego FRANCISCVS WILH. FRIDERICI, *Osterland. Elector. Saxo,*
patrem habui M. IOANNEM CHRISTOPHYLM. FRIDERICI, Pri-
nitiae Dominarum Pastorem, et Dioeceseos eiusdem Superintenden-
tem, morte praematura ereptum, matrem CHRISTIANAM DORO-
THEAM, M. CHRISTOPHORI HEINSII, Pastoris et Superintenden-
tis Neostadiensis filiam placida senectute adhuc gaudentem. Dome-
sticis a prima iuventute usus praeceptoribus, patre orbatus scholas
adii Neostadiensem et Plaviensem, provincialem denique Portensem,
ubi per Sex annos, AVGVSTISSIMI NVTRITORIS munificentiam
aeternum deventururus, virorum clarissimorum, FREITAGII,
GRABENERI, HENTSCHELII fidelissimis institutionibus praeeparatus,
celeberrimas, Ienensem primo, deinde et Lipsiensem petii Academias,
ibique per quatuor annos, Virorum illustrium atque excellentissimo-
rum, BYDERI, DARISSII, HELLFELDII, SCHMIDII, SVCCOVII,
WALCHII, FASELII, Ienensium, BAVERI, HOMMELIORVM, ZOL-
LERI, et BREVNINGII, Lipsiensium ductu, inprimis Logicam Ma-
thesin, Metaphysicam, Ethicam, Iuris naturalis, civilis, feudalis,
criminalis et canonici fundamenta, Historias, Statisticam, Medi-
cinam aequae ac Praeticam forensensem didici. Absolutis studiis acade-
micis in praefectura ARNSHAVCK per duos fere annos Registratoris
numere functus, deinde ab illustri Facultate Iuridica Lipsiensi prae-
stitis speciminibus, Advocati munere omnino dignus iudicatus, in
Praefectura ECKARTSBERGENSI, Astuarii ordinarii spartam su-
scepi, simulque ulterioribus coram illustri Regimine Electorali praesiti-
tis speciminibus in numerum Advocatorum receptus, per octo annos
gessi, usque dum anno MDCCCLXXII. ab Illustrissimo — prok-
dolor! nunc multis flebili, — Domino GOTTHELF ADOLPH,
COMITE AB HOYM Iudiciorum Thallwicensium, Strellen etc. di-
re-

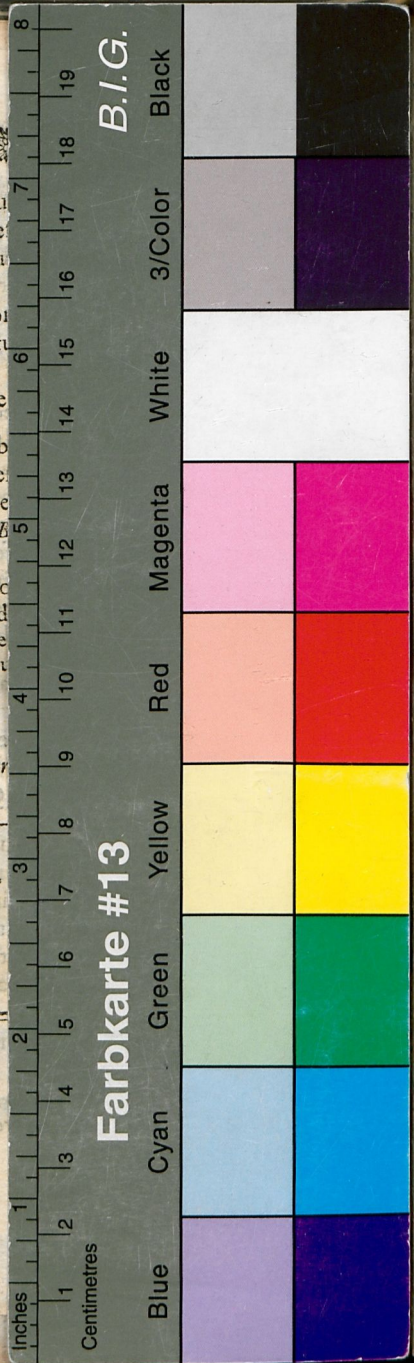
reddio mihi demandabatur. Virique, iudiciariae nec non, aduente
S. Fvone, etiam consultatoriae praxi me devovens, ut in superio-
ribus ludiciis orandi causas licentiam mihi expetere possem, ante omnia
summos in utroque Iure Titulos mihi comparandos existimavi, simul-
que per novissima SERENISSIMI SAXONIAE ELECTORIS de tollendis
aut restringendis compascuis mandata, mediis in exercitationibus so-
rensibus, ad dissertationis argumentum allectus.

Praestantissimus Candidatus ab ordine nostro litteris modeste
petiit, ut editis speciminibus contuetis ipsi summi in utroque iure
honores tribuerentur. Admissus itaque ad solita examina profe-
ctus suos laudabiliter commonstravit, et iam in eo est, ut disserta-
tionem inauguralem, in qua quaestio: *an detur compascuum, ex praes-*
untione, quod sit familiaritas aut precarium, reuocabile? excutitur,
die XXII huius mensis moderatore VIRO PERILL IO. LVD. ECKARDT
Serenissimo Duci Vinariensi et Isenacensi a consiliis aulae secretioribus,
Professore iuris canonici, curiae prouincialis Sax. communis Assessore,
facultatis iuridicae et seniborum collegii ordinario ex cathedra lecto-
rum publica defendat. Quem actum, ut MAGNIFICVS ACADEMI-
AE PRORECTOR, ILLVSTRIMVR S. R. I. COMES, PROFESSORES ET
DOCTORES OMNIVM FACVLTATVM CELEBERRIMI ATQVE COMILI-
TONES GENEROSISSIMI PPAENOBILISSIMIQVE honorifica sua prae-
sent a splendidiorem reddere velint, ordinis iudici et meo
nomine omni, qua par est, obseruantia rogo. P. P.
sub sigillo facultatis iuridicae in academia Ienensi die
XXI Sept. A. R. G. MDDLXXXIV.

Jena, Diss., 1778-84
X 230 94 55

B.I.G.

Farbkarte #13

D. IVSTVS CHRISTI. LVD.
DE SCHELLWITZ

16
1784,4

H. T.
IVRISCONSULTORVM ORDINIS DECANVS

SOLEMNIA INAUGVRALIA

PRAENOBILSSIMI CANDIDATI

FRANCISCI WILHELMI
FRIDERICI

P. 277.

SAX. ELECT.

INDICIT

ET

DE DOMINORVM TERRITORIALIVM IVRE LIT.
TERAS VITALITHI CONCEDENDI

BREVITER EXPONIT

I E N A E
LITTERIS STRANCKMANNIANIS

